

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky, Ph.D., v právní věci

žalobce: **P. J.,**
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
se sídlem Legerova 148, Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2017, č. j. 106994/2015/KUSK-DOP/HRO,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí (dále

jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl žalobcovu odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu M. (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 6. 2015, č. j. 16510/DSA/14/LEMI, a toto rozhodnutí potvrdil. Správní orgán I. stupně tímto rozhodnutím zamítl žalobcovy námitky proti záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil záznam celkového počtu 12 bodů, kterých žalobce dosáhl ke dni 16. 8. 2014.

2. Dle žalovaného bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl ke dni 16. 8. 2014 celkového počtu 12 bodů zaznamenaných v registru řidičů. Jednotlivé body byly žalobci zaznamenány v souladu se zákonem. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. Ve věci samé stejně jako po procesní stránce neshledal žalovaný žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobce namítl, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal se všemi odvolací důvody. V odvolání namítl nezpůsobilost záznamů, na základě kterých byly zaznamenány body do jeho evidenční karty, avšak žalovaný konstatoval, že není na místě se touto otázkou vůbec zabývat. Z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, na které žalobce odkázal, je přitom zřejmé, že posuzování způsobilosti jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti jejich záznamu je běžnou správní praxí. Žalobce poukázal na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřijatelné, aby týž správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.
4. Žalobce dále namítl, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítl názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat. Rovněž odmítl, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém, resp. příkazním řízení. Takové oznámení není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí správního orgánu. Žalobce souhlasil s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydané mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrdil jeho úplnost a správnost. Na to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem.
5. Konkrétně žalobce namítl, že v pokutovém bloku nepostačuje uvést údaje „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezpečnostním pásem, nepoužil BP, pásy aj.*“, neboť z toho není zřejmé, zda tato povinnost byla porušena za jízdy, řidičem či spolujezdcem. Stejně tak není patrné, jakého jednání se přestupce měl dopustit z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, jde-li o překročení nejvyšší povolené rychlosti, či „*telefonování za jízdy aj.*“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z pokutového bloku musí být zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, což je rozhodující pro určení, zda správní orgán, který rozhodnutí vydal, je k jeho vydání věcně příslušný, a zda má být přestupek řešen podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon

o silničním provozu“), nebo podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno (konkrétně žalobce vytýká nesprávnou právní kvalifikaci přestupků např. ve formátu „125c/1f1“, „125c/1f4“, „125c/1k“. Tyto vady žalobce vytýká pokutovým blokům ze dnů 16. 8. 2014, 14. 11. 2013, 9. 5. 2013, 27. 6. 2012, 16. 1. 2012).

6. Žalobce zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizovaná jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39.
7. Žalobce namítl, že napadeným rozhodnutím došlo k porušení principů dobré správy, a to zejména jde-li o rychlost řízení, neboť žalovaný nepostupoval v souladu s lhůtami stanovenými zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). V situaci, kdy bylo napadené rozhodnutí vydáno až po uplynutí pěti let od dosažení 12 bodů, lze pochybovat o výchovném účinku uložené sankce.
8. Žalovaný se nejprve obecně vyjádřil k řízení o námitkách, které proběhlo a jehož výsledek žalobce u soudu napadá. Odkázal při tom na rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007 – 71. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně zkoumá u podaných námitek pouze to, zda záznam bodů do registru řidičů byl proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 – 65). Proto si správní orgán I. stupně vyžádal jako podklad pro přezkoumání oprávněnosti tvrzení žalobce pravomocné podklady pro zápis bodů do registru řidičů (rozhodnutí o přestupku a pokutové bloky). Správní orgán přezkoumal podklady pro zápis bodů, s námitkami se řádně vypořádal, své závěry v rozhodnutí popsal a odůvodnil. V dané věci byly záznamy bodů provedeny v souladu s oznámením o uložení blokové pokuty podle zákona o silničním provozu se všemi zákonem předepsanými náležitostmi. Je nesporné, že podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu je zákonným podkladem pro zápis bodů pouze a jediné oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení (rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20).
9. Žalovaný zdůraznil, že se na žalobce přesouvá důkazní břemeno, pokud svým tvrzením zpochybní některý z důkazů (viz rozsudky NSS ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013 – 37, ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013 – 35). Dále uvedl, že žalobce měl dostatek času domáhat se toho, aby byl nezákonný akt nahrazen jiným. Pokud zůstal nečinný, způsobil si nepříznivý důsledek svým vědomým chováním.
10. K námitce nezpůsobilosti podkladů žalovaný uvedl, že nebyla dostatečně konkrétně uplatněna ve správním řízení. Žalovaný se pokutovými bloky zabýval i přes obecné odvolací důvody. Uzavřel, že obsahovaly podpis žalobce, kterým s projednanými přestupky souhlasil. Podepsaný pokutový blok je podle žalovaného dokladem o tom, že daný přestupek byl ústně nesporně projednán, skutkový stav byl spolehlivě zjištěn a nestačila pouze domluva a obviněný z přestupku byl ochoten pokutu zaplatit. Všechny sporné pokutové bloky jsou podepsány žalobcem i oprávněnou osobou. K tomu žalobce připojil stručné vyjádření ke všem třem typům relevantních přestupků, kterých se žalobce dopustil (překročení v obci nejvyšší povolené rychlosti 50 km/h, porušení povinnosti

řidiče být během jízdy připoutaný bezpečnostními pásy a porušení zákazu držet za jízdy v ruce telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení).

11. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dále žádal náhradu nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony ve věci, neboť soudní přezkum není pokračováním správního řízení.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
13. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlídnout i bez námítky, neshledal.
14. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalovaný vyslovil s tímto postupem výslovný souhlas, zatímco žalobce se k výzvě soudu podle druhé věty citovaného ustanovení nevyjádřil, a soud má tedy za to, že i žalobce souhlas udělil.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

15. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně doručil žalobci dne 1. 9. 2014 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ke dni 16. 8. 2014 a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
16. Dne 3. 9. 2014 podal žalobce námítky proti provedenému záznamu bodů, a to proti veškerým záznamům, především proti tomu, kterým dosáhl 12 bodů. Námítky odůvodnil tím, že ve věci dochází k přípravě podnětů k přezkumnému řízení pro nenaplnění požadavků pro rozhodnutí tohoto druhu. Uvedl, že podklady k podnětům dodá do 30 dnů správnímu orgánu I. stupně.
17. Součástí spisu je evidenční karta řidiče a jednotlivá oznámení o uložení pokut: oznámení ze dne 23. 9. 2006 (vč. pokutového bloku), oznámení ze dne 25. 11. 2006 (záznam o provedení skartace pokutového bloku), oznámení ze dne 24. 10. 2007, oznámení ze dnů 1. 10. 2009 (vč. pokutového bloku), 24. 6. 2010 (vč. pokutového bloku), 16. 1. 2012 (vč. pokutového bloku), 27. 6. 2012 (vč. pokutového bloku), 9. 5. 2013 (vč. pokutového bloku), 14. 11. 2013 (vč. pokutového bloku), 16. 8. 2014 (vč. pokutového bloku). Žalobce ve své žalobě zpochybňoval zákonnost pěti posledně uváděných pokutových bloků.
18. Podle pokutového bloku ze dne 16. 1. 2012 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem) uložena pokuta 100 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „Přestupkové jednání - doba, místo a popis“ je uvedeno: „16. 1. 2012 9:00, Ovčáry II/331, PÁSY §6/1a z. č. 361/2000 Sb.“. Oprávněná osoba je identifikována služební hodností, jménem, příjmením a služebním číslem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „B“ pokutového bloku.
19. Podle pokutového bloku ze dne 27. 6. 2012 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem) uložena pokuta 1 000 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f4 zák. č.

361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „10:05 U ZÁVOR, rychlost 50/67 km, 1 SI 8304, v Neratovicích dne 27. 6. 2012“. Oprávněná osoba je identifikována rovněž jménem, příjmením a služebním číslem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil rovněž převzetí dílu „B“ pokutového bloku.

20. Podle pokutového bloku ze dne 9. 5. 2013 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským i řidičským průkazem) uložena pokuta 500 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „9. 5. 2013 v 8:58 hod., Kostelec nad Labem II/244 u čerpací stanice § 18/4 zák. č. 361/2000 Sb. rychlost 50/69/66 km/h X N. M.“. Oprávněná osoba je identifikována služební hodností, jménem, příjmením a služebním číslem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části „A“ pokutového bloku.
21. Podle pokutového bloku vystaveného dne 14. 11. 2013 v Neratovicích byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským i řidičským průkazem) uložena pokuta 300 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „Dne 14. 11. 13 v 14:25 hod. byla vozidlu v ul. Kostelecká naměřena rychlost 50/63 km hod ED X, X, R.“. Oprávněná osoba je identifikována služební hodností, jménem, příjmením a služebním číslem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části „A“ pokutového bloku.
22. Podle pokutového bloku ze dne 16. 8. 2014 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „8.14, 16. 8. 2014, KLY + I 19 KRAUZOVNA, § 7/1c z. č. 361/2000 Sb. TELEFONOVAL ZA JÍZDY, X“. Oprávněná osoba je identifikována služební hodností, jménem, příjmením a služebním číslem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části „A“ pokutového bloku.
23. Správní orgán I. stupně vydal dne 22. 6. 2015 rozhodnutí, kterým zamítl žalobcovy námitky proti záznamům v registru řidičů za spáchané přestupky. Provedené záznamy o dosažení 12 bodů ke dni 16. 8. 2014 potvrdil. V odůvodnění se zabýval jednotlivými bloky a uzavřel, že důkazy, které nashromáždil a uvedl v odůvodnění, jednoznačně vyvrátily námitky žalobce. Podstatou námitek byla vadná a neúplná právní kvalifikace rozhodnutí uložených v blokovém řízení. Žalobce však vždy na místě souhlasil s porušením povinností uložených zákonem o silničním provozu, což dokládá i způsob vyřízení. V jednom případě sice došlo k písařské chybě v uvedení data spáchání přestupku, z kontextu dalších údajů, mimo jiné i z data uvedeného v popisu skutku, bylo jednoznačně určitelné, které datum je správné. Po celkovém zhodnocení důkazů dospěl správní orgán k závěru, že existují způsobilé podklady k provedení záznamů, žalobce si byl svého jednání pokaždé vědom, což stvrdil svými podpisy na pokutových blocích. Uzavřel, že je nepochybné, že žalobce dosáhl ke dni 16. 8. 2014 dvanácti bodů.
24. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Dne 8. 3. 2017 vydal žalovaný napadené rozhodnutí.

Posouzení žalobních bodů

25. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
26. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
27. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci udělena pokuta uvedená na pokutových blocích (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16).
28. Žalobce tak nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16). Správní orgány tudíž postupovaly správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádaly pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (tato jejich povinnost ostatně vyplývá z rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76), a zaměřily se právě jen na přezkoumání toho, zda předložené pokutové bloky mají všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.
29. Náležitosti pokutového bloku jsou stanoveny v § 85 zákona o přestupcích. Podle odst. 3 tohoto ustanovení platí, že nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Podle odst. 4 vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena.
30. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 zákona o přestupcích). Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Nedostatky pokutového bloku

nemusí vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013 – 58).

31. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“*
32. Žalobce nejprve namítl, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky, odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků a tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mylí. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (tedy všech nikoliv pouze posledních pěti, jako to učinil předmětem žaloby), přičemž jejich náležitostmi se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zabýval. Uvedl, že vyžádané pokutové bloky obsahují všechny zákonné náležitosti a vymezují, komu, kdy a za jaký přestupek byly pokuty uloženy. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil a dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Rozhodnutí žalovaného tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námítky). Postup žalovaného, pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost, byl souladný se závěry shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudky uvedené v bodě 28th). Co do rozsahu přezkumu nespátuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, který žalobce ilustroval příložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Žalobní bod je nedůvodný.
33. Žalobce namítl, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, neboť z kusých záznamů na jednotlivých blocích není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty, kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud přezkoumal pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, ve kterém soud uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do*

registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“ (shodně viz též rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20).

34. Soud dříve, než přikročí k úvahám o způsobilosti jednotlivých rozhodnutí o přestupku být podkladem pro zápis bodů v registru řidičů, považuje za podstatné zdůraznit, že tvrzení uvedené žalobcem v žalobě o tom, jaké formulace jsou užity v jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích), jsou v mnoha případech přinejmenším nepřesná, kusá, vytržená z kontextu, ne-li dokonce lživá. Soudu není zřejmé, zda jde o záměr nebo pouze o důsledek ledabylosti, s níž zástupce žalobce přistoupil k sepsu žaloby. Pojetí žaloby nicméně vyvolává závažné pochybnosti o tom, zda se žalobce skutečně domáhá ochrany svých práv, nebo zda pouze zneužívá procesní právo podat žalobu s vidinou, že by mohly být přiznáním odkladného účinku žalobě suspendovány účinky napadeného rozhodnutí. Zástupci žalobce, jenž žalobu sepsal a který je advokátem, soud připomíná, že dle čl. 17 odst. 2 etického kodexu advokátů (usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku) nesmí advokát ani na příkaz klienta uvádět v řízení údaje, o nichž ví, že jsou nepravdivé nebo klamavé.
35. Z pokutového bloku ze dne 16. 1. 2012 vyplývá, že žalobce jako řidič vozidla v 9:00 hodin v obci Ovčáry na silnici II. třídy č. 331 neužil jako řidič kontrolovaného vozidla bezpečnostní pásy. Žalobce namítl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uvedeno „125c/1k“. Soud konstatuje, že na pokutovém bloku se skutečně nachází údaj „125c/1k“, který považuje soud za dostatečně srozumitelný a konkrétní, neboť z něho plyne, že pokuta je ukládána za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. V tomto ustanovení je upravena skutková podstata přestupku spočívajícího v porušení jiné povinnosti stanovené v hlavě II citovaného zákona. Žalobce namítl chybnou právní kvalifikaci. V popisu jednání je ale kromě „§ 125c/1k“ citováno i druhé rozhodné ustanovení [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu] a doplněno zkratkou „PÁSY“, a je tedy zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Ostatně do připravené kolonky by se citace obou právních předpisů ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že celou právní kvalifikaci uvedl až při popisu jednání, kde k tomu měl dostatek prostoru. Užití obdobných zkratk právních předpisů je judikaturou běžně akceptováno (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20). Soud proto nepřisvědčil ani žalobcově další námitce, podle níž užití zkratky „§ 6/1a“ je nesrozumitelné. Žalobce ohledně tohoto pokutového bloku dále namítal, že není uvedeno místo, kde ke spáchání přestupku došlo, zda na soukromém pozemku nebo veřejné komunikaci; zpochybňoval tím v důsledku i pravomoc oprávněné osoby o přestupku rozhodnout. Z popisu místa spáchání přestupku „II/331“ ve spojení s místem „Ovčáry“ je však zřejmé, že se jednalo o

silnici druhé třídy č. 331 v obci Ovčáry. Požadavek žalobce, aby pokutový blok obsahoval také údaj o tom, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost rozhodujícího orgánu, pokládá soud za neadekvátní, neboť tato skutečnost vyplývá z pokutového bloku implicitně. Nejednalo se tedy o soukromý pozemek a oprávněná osoba měla pravomoc o přestupku spáchaném na takovém místě rozhodnout. Není tak sebemenších pochyb, že žalobce jako řidič vozidla nebyl za jízdy na veřejné komunikaci připoután na sedadle bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnost stanovenou § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. To žalobce potvrdil svým podpisem. Celkově je pokutový blok způsobitelným podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

36. Z pokutového bloku ze dne 27. 6. 2012 vyplývá, že žalobce v 10:05 hod. při řízení automobilu s registrační značkou X v obci Neratovice, v ulici U Závor překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, neboť jel rychlostí 67 km/h v místě, kde je povolena rychlost 50 km/h. K námitce chybné právní kvalifikace soud odkazuje obdobně na argumentaci obsaženou pod bodem 34. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f4“ zákona o silničním provozu, není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za dostatečně přesné, tedy plně dostačující. Nelze se ztotožnit s tvrzením žalobce, že z popisu jednání není patrné, zda se jednalo o veřejnou komunikaci či soukromý pozemek (k tomu rovněž viz bod 34). Námitky žalobce jsou proto liché. Popis skutku je také dostatečný. Ač je v pokutovém bloku skutečně uvedeno pouze „*rychlost*“ (nikoliv „*RJ*“ jak tvrdil žalobce), je ze zaužívaného způsobu vyplňování pokutových bloků i z kontextu citovaných ustanovení zákona o silničním provozu jednoznačně zřejmé, že žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost 50 km/h tím, že jel rychlostí 67 km/h, z čehož je i seznatelné, o kolik žalobce povolenou rychlost překročil. Z toho důvodu neuvedení odkazovaného ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu nezpůsobuje nesrozumitelnost právní kvalifikace. Pokutový blok je podepsán žalobcem. Pokutový blok pokládá soud za způsobitelný podklad pro záznam bodů do evidenční karty.
37. Z pokutového bloku ze dne 9. 5. 2013 vyplývá, že žalobce řídil v 8.58 hodin automobil N. M. s registrační značkou X v Kostelci nad Labem na silnici druhé třídy č. 244 v místě u čerpací stanice, v místě kde je stanovena maximální povolená rychlost 50 km/h rychlostí 69 km/h, po odečtu odchylky měření 66 km/h. K námitce chybné právní kvalifikace soud odkazuje na obdobné užití argumentace obsažené pod bodem 35. Soud rovněž neakceptuje tvrzení žalobce, že není stanoveno místo, kde došlo k přestupku, neboť toto je přesně specifikováno dovětkem „*u čerpací stanice*“. Z toho důvodu není pravdivé ani tvrzení žalobce, že by se mohlo jednat o soukromý pozemek. Ve spojení s přesným časovým údajem spáchání přestupku je zajištěna přesná identifikace protiprávního jednání a je vyloučeno, že by toto jednání mohlo být zaměněno s jiným jednáním. Účel, jenž má uvedení místa a času spáchání přestupku, tak byl dosažen. Tvrzení žalobce, že blok obsahuje pouze popis „*RJ*“, není pravdivé, neboť v pokutovém bloku je přestupkové jednání popsáno slovy „*rychlost 50/69/66*“, což je běžně zaužívaný způsob zápisu pokutových bloků při překročení maximální povolené rychlosti 50 km/h jízdou 69 km/h, což při úpravě o odchylku měření činí 66 km/h, ostatně tato skutečnost je jistě dobře známa, jak právnímu zástupci žalobce, tak nepochybně i žalobci samotnému, který tento zápis svým podpisem dobrovolně odsouhlasil. Z užitého popisu je bez jakýchkoliv pochybností seznatelné, čeho se žalobce dopustil. Dále je v pokutovém bloku přesně identifikována zákonná povinnost, která byla porušena [viz odkaz na § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu]. Ohledně užití zkratkovitého zápisu právní kvalifikace opět viz

obdobná argumentace v bodu 35. Pokutový blok pokládá soud za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.

38. Z pokutového bloku ze dne 14. 11. 2013 vyplývá, že v 14:25 hod. žalobce řídil osobní automobil R. s registrační značkou X v Neratovicích v ulici Kostelecká, v místě, kde je stanovena maximální povolená rychlost 50 km/h, rychlostí 63 km/h. Námitky žalobce ohledně tohoto pokutového bloku se z větší části opět opakují, proto soud ohledně právní kvalifikace odkazuje na obdobné odůvodnění v bodě 34 a v bodě 35 ohledně nespecifikování odkazovaného ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Co se týká žalobcových pochybností, zda se nejednalo o soukromý pozemek, to lze spolehlivě vyloučit z popisu skutku, který byl spáchán na ulici Kostelecká v místě, kde je stanovena max. rychlost 50 km/h. Ačkoliv lze připustit, že k preciznosti zápisu by přispělo, pokud by konkrétní místo spáchání skutku bylo blíže specifikováno, za daných okolností a s ohledem na charakter námitek žalobce soud i tento zápis považuje za dostatečný. Z použitého popisu je bez jakýchkoliv pochybností seznatelné, čeho se žalobce dopustil, kdy a na jakém místě (ulice Kostelecká v Neratovicích). Pokutový blok žalobce podepsal. Celkově je i tento pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
39. Z pokutového bloku ze dne 16. 8. 2014 vyplývá, že v 8:14 hod. řídil žalobce C. X. s registrační značkou X v obci Kly na silnici první třídy č. 9 v místě Krauzovna, přičemž za jízdy držel mobilní telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Námitky žalobce ohledně tohoto pokutového bloku se z větší části opět opakují, proto soud ohledně právní kvalifikace odkazuje na obdobné odůvodnění v bodě 35. Co se týká žalobcových námitek, že není stanovena kilometráž silnice, ze zápisu je zcela patrné, že se jednalo o silnici první třídy v místě zvaném Krauzovna, nejednalo se tedy o soukromý pozemek. Zcela nepravdivé je potom tvrzení žalobce, že pokutový blok obsahuje pouze popis skutku „*telefon*“, ve skutečnosti je uvedeno „*telefonoval za jízdy*“ s doplněním porušeného právního ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Ve skutečnosti tak tento zápis zcela beze zbytku odpovídá požadavkům stanovených právními předpisy a akceptovanými judikaturou Nejvyššího správního soudu. Pokutový blok žalobce rovněž podepsal. Celkově je tento pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
40. Soud shrnuje, že žalobní námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem napadených pokutových bloků nejsou důvodné. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje z roku 2014, konstatuje soud, že hodnocení pokutových bloků po obsahové a formální stránce bylo silně formalistické. Soud je přesvědčen, že takový přístup je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá pokutové bloky posuzovat rigidně, a naopak zavazuje správní orgány, je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná, akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudcích ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20, ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, a ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 – 47. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet, a respektovat závěry v ní vyslovené i v případech, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s.

Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný, který postupoval v souladu se zákonem a judikatorní praxí, postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které nerespektují závěry dosud vyplývající z judikatury.

41. Z historie bodového hodnocení ve správním spisu plyne, že za přestupek ze dne 16. 1. 2012 byly žalobci přičteny tři body, za přestupky ze dnů 27. 6. 2012, 9. 5. 2013, 14. 11. 2013, 16. 8. 2014 vždy po dvou bodech. Z předcházejícího období (tj. před 16. 1. 2012) měl žalobce v bodovém hodnocení zaznamenán jeden bod, což nebylo žalobou zpochybňováno. Žalovaný tedy dospěl ke správnému závěru, že žalobce dosáhl 12 bodů k datu 16. 8. 2014. Postupu žalovaného se tak nedá nic vytknout.
42. Dále žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků schválil jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj, který je na rozdíl od správního orgánu právním laikem neschopným rozeznat případné nesprávnosti. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem žalobce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového bloku tak vlastně žalobce správnost pokutového bloku schvaluje (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 67/2013 – 16). Vzhledem k tomu, že souhlas žalobce vyjádřený podpisem pokutového bloku je podmínka *sine qua non*, a teprve okamžikem podpisu pokutového bloku účastníkem je rozhodnutí vydáno (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81), nelze tvrdit, že by podpis účastníka měl být jen bezvýznamnou formalitou. Naopak účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má účastník řízení být i jen pochybnosti, zda jsou údaje uvedené v pokutovém bloku správné (např. přestupek se vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat (viz rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017 – 24). V praxi zřejmě bude spíše docházet k tomu, že oprávněná osoba vůbec nevyplní pokutový blok, zjistí-li, že účastník není ochoten věc řešit v blokovém řízení. Přesto není vyloučeno, že přestupce odmítne podpis pokutového bloku až po jeho vypsání oprávněnou osobou, tedy odmítne poskytnout souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. V takové situaci nebude vydáno rozhodnutí v blokovém řízení, neboť to je vydáno až podpisem účastníka, přičemž přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s jeho obsahem nesouhlasil nebo mu vůbec neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později tvrzená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do karty řidiče.
43. Žalobce dále namítá, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadami dobré správy, neboť nedodržel lhůty pro vydání rozhodnutí, přičemž poukazuje na skutečnost, že mezi dosažením 12 bodů a vydáním napadeného rozhodnutí uplynulo pět let. Ze správního spisu soud zjistil, že řízení probíhalo od 10. 9. 2014 (doručení oznámení žalobci) do 15. 3. 2017 (vypravení napadeného rozhodnutí), tedy přibližně dva a půl roku. Žalobci lze dát za pravdu potud, že lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 správního řádu byly

překročeny, neboť rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani napadené rozhodnutí nebyla vydána ve lhůtě 30 dnů, resp. ve složitějších věcech 60 dnů od zahájení řízení. Ze správního spisu ovšem také vyplynulo, že k prodloužení řízení před správním orgánem I. stupně přispěl i sám žalobce svou procesní strategií. Žalobce totiž ve věci uvedených přestupků zamýšlel iniciovat přezkumná řízení a za tím účelem navrhl přerušení řízení o námitkách. Správní orgán I. stupně jeho žádosti opakovaně vyhověl a řízení dvakrát přerušil na dobu 100 dnů (po tuto dobu lhůta pro vydání rozhodnutí neběží), celková doba řízení tedy fakticky trvala méně než dva roky.

44. Překročení lhůt pro vydání správního rozhodnutí je jistě vadou řízení, nikoli však takovou, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí a v důsledku které by bylo třeba žalobou napadené rozhodnutí zrušit, neboť nedodržení lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí nemůže samo o sobě nikterak ovlivnit zákonnost rozhodnutí ve věci samé, tj. zákonnost závěrů, k nimž správní orgán dospěl při posouzení skutkových zjištění po právní stránce (viz rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 As 138/2013 – 84). Soud podotýká, že nebyl-li žalobce v průběhu řízení spokojen s jeho délkou, mohl požádat nadřízený správní orgán, aby učinil opatření na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu, a v případě, že by i nadřízený správní orgán byl pasivní, mohl žalobce podat žalobu na ochranu proti nečinnosti.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

45. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
46. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval přiznat náhradu hotových výdajů v paušální výši za písemné úkony ve věci. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47). V daném případě však žalovaný netvrdil, že mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplynají. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. dubna 2020

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu